

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40251

Besvarelse af spørgsmål nr. 44 af 21. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 44:

”Ministerens kommentar udbedes til Ritzaus Bureaus telegram 18. april 2006: ”Anklager: Dommer bør godkende aflytningerne”.”

Svar:

I det nævnte telegram fra Ritzaus Bureau rejses der spørgsmål om lovforslagets § 2, nr. 4, om kendelse ”på person” og behovet for at udstrække den foreslåede ændring til at gælde ikke kun på terrorområdet, men også i f.eks. narkosager.

I telegrammet omtales bl.a. nogle synspunkter om dette spørgsmål fremsat af politiadvokat Carsten Egebjerg Christensen, Københavns Politi, der er fungerende formand for Politifuldmægtigforeningen. Politivadokaten er i den forbindelse bl.a. citeret for, at den gældende ordning kan fungere i narkosager, og at han ikke har nærmere kendskab til Politiets Efterretningstjenestes arbejde.

Det kan oplyses, at Politifuldmægtigforeningen i sit høringssvar bemærker, at selv om det også efter den foreslåede bestemmelse er retten, der afsiger kendelse om aflytning, flyttes vurderingen af, hvilke telefoner politiet vil gøre indgreb overfor, reelt til politiet, således at retten først 4 uger senere kan tage stilling til berettigelsen af indgrebet. Politifuldmægtigforeningen bemærker endvidere, at erfaringer fra efterforskning af kriminalitet uden for straffelovens kapitel 12 og 13 har vist, at den nugældende periculum in mora-regel (aflytning på øjemedet) i retsplejelovens § 783, stk. 3, har kunnet løse de efterhånden helt dagligdags forekommende tilfælde, hvor mistænkte hele tiden skifter mobiltelefoner, men at der ikke hersker tvivl om, at de arbejdsmæssige belastninger, der er omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger, også er velkendte i forbindelse med anden alvorlig kriminalitet, f.eks. narkotikakriminalitet.

Den nærmere baggrund for forslaget om at indsætte en ny bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, om kendelse ”på person” – herunder navnlig den teknologiske udvikling og de vanskeligheder af ressourcemæssig karakter, som udviklingen medfører for bl.a. politiet – er udførligt omtalt under pkt. 4.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som det fremgår heraf, er den foreslåede ændring begrundet i den teknologiske udvikling og herunder i de forhold, der gør sig gældende særligt på terrorområdet.

Det er i den forbindelse vigtigt at fremhæve, at den foreslåede ordning om kendelse ”på person” indeholder den væsentlige retssikkerhedsgaranti, at den beskikkede advokat skal underrettes om de konkrete aflytninger mv., som politiet har gennemført på grundlag af kendelsen, således at advokaten eventuelt kan indbringe spørgsmålet om lovligheden af disse aflytninger for retten, jf. de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 783, stk. 2, 2.-5. pkt.

Det tilføjes, at bl.a. Rigsadvokaten, Rigspolicefen, Politidirektøren i København og Politimesterforeningen i deres høringssvar har anbefalet, at den foreslåede ordning ikke begrænses til at angå efterforskning af overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13.

Som det fremgår af pkt. 5 i den kommenterede høringsoversigt, er det Justitsministeriets opfattelse, at en mere generel ændring på området i givet fald må tages op til nærmere overvejelse på et senere tidspunkt. Efter lovforslaget vil ordningen med kendelse ”på person” således alene finde anvendelse i sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 og ikke i andre sager, herunder sager om narkokriminalitet. Der henvises nærmere til pkt. 4.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.